

РЕШЕНИЕ

№ 630

гр. София, 04.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 01.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **12881** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 27а, ал. 1 – ал. 7 от Закона за закрила на детето (ЗЗакр.Д).

Образувано е по жалба на П. В. П. против Заповед № ЗД/Д-С-ЛЦ-053 от 15.12.2021 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л., [населено място], с която малолетният ѝ син Н. В. В. (с предишно име Н. П. В.) е настанен временно в професионалното приемно семейство на В. С. и Й. С., живущи в [населено място].

С жалбата се оспорват изложените в акта фактически основания, свързани с изоставянето на детето, напускането на болницата и липсата на условия за отглеждане на детето. Пояснява се, че детето е припознато от своя биологичен баща. Излага доводи, че не е налице трайна невъзможност за отглеждане на детето от неговите родители или техни близки. Моли да се отмени оспорваната заповед.

Заинтересованата страна - В. Н. В. (баща на детето) в съдебно заседание моли за отмяна на заповедта.

Назначеният процесуален представител на малолетното дете изразява становище, че оспорената заповед е законосъобразна към момента на нейното издаване, тъй като са установени посочените в нея фактически основания. Акцентира за наличието на новонастъпили факти, които следва да се вземат предвид при съдебния контрол.

Ответната страна изразява становище за неоснователност на жалбата и моли да се отхвърли.

След като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на

страните и събраните по делото доказателства, съдът намира за установено следното от фактическа страна:

От административната преписка се установява, че жалбоподателката П. В. П. е майка на малолетния Н. В. В., [дата на раждане] в С. „Майчин дом“. Първоначално детето е записано с имена Н. П. В., видно от съставения акт за раждане № 2015/25.10.2021 г. от длъжностното лице към район Т., Столична община.

Приложен е Формуляр за приемане на устен сигнал вх. № С./Д-С-ПЦ/257 от 22.10.2021 г., подаден от М. И., в качеството ѝ на служител в болничното заведение. В същия се посочва, че жалбоподателката изразила желание да остави детето за около година, тъй като е с недостатъчно доходи и няма добри жилищни условия. В сигнала е отразено още, че биологичният баща не е припознал детето. Последвало е съставяне на доклад за оценка на постъпилния сигнал, с който е прието, че съществува риск за изоставяне на детето.

От приетата епикриза на жалбоподателката става ясно, че същата на 25.10.2021 г. е изписана от болницата.

На 01.11.2021 г. е изготвен доклад за оценка на случая, от който става ясно, че битовите потребности на детето се поемат от медицинския персонал на болницата. Според доклада жалбоподателката изразила желание поради липсата на материални и жилищни условия да остави детето за около година, но с възможност да го посещава. Жалбоподателката заявила, че няма близки и роднини, които да я подкрепят при отглеждането. Споделила със социалните работници, че живее заедно с биологичния баща на детето и същият изразил желание да го припознае. Установява се от доклада, че майката е правила опити да посети детето в болницата, но не е била допусната заради взетите епидемични мерки.

Последвали са действия на социалните работници за установяване на близки роднини на жалбоподателката, но за такива не е събрана информация (с изключение на имената).

На 16.11.2021 г. социалните работници провели среща с жалбоподателката, за което е съставен протокол от същата дата. Жалбоподателката споделила, че заедно с бащата на детето обитават под наем таванско помещение, състоящо се от една стая и баня с тоалетна. Отново уведомила социалните работници за желанието на бащата да припознае детето.

От приложената епикриза на детето се установява, че на 17.11.2021 г. същото е в задоволително общо здравословно състояние и се отглежда в С. „Майчин дом“.

Изготвен е социален доклад № СЛ/Д-С-ЛЦ/590-008 от 14.12.2021 г., в който се повтаря обсъдената по – горе информация, като в допълнение се изразява необходимост за настаняване на детето в приемно семейство.

Последвало е издаване на оспорваната Заповед № ЗД/Д-С-ЛЦ-053 от 15.12.2021 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л., [населено място], с която на основание чл. 27, ал. 1, вр. чл. 25, ал. 1, т. 2 и т. 3 ЗЗакрД в условията на спешност е настанено детето в професионалното приемно семейство на В. С. и Й. С., живущи в [населено място] за срок от една година или до произнасяне на съда с решение по чл. 28 ЗЗакрД. В мотивите на заповедта се посочва, че майката е напуснала болничното заведение, при което е изоставила новороденото дете. Посочено е още, че същата изразила желание да остави детето за около година с възможност за посещения, тъй като не притежавала необходимите материални и жилищни условия. Органът е приел, че бащата е неизвестен и липсват близки роднини, които могат да полагат грижи за

детето.

В хода на съдебното производство са приети декларация, подписана от В. Н. В., искане за издаване на удостоверение въз основа на регистъра на населението и писмо от район „Т.“ – Столична община. От същите се установява, че В. Н. В. е подписал декларация с нотариална заверка на подписите, с която припознава новороденото дете и желае същото да носи имената Н. В. В.. Жалбоподателката изразила съгласие за извършеното припознаване. В тази връзка на 28.10.2021 г. е подадена декларацията пред длъжностното лице по гражданското състояние район „Т.“ – Столична община.

След изтичане на тримесечния срок (на 28.01.2022 г.) по чл. 66, ал. 1, изр. първо СК не е постъпило оспорване на припознаването, поради което на основание чл. 49 ЗГР припознаването е вписано в графа „Бележки“ на акта за раждане. Това се установява от представения втори препис на акт за раждане, в който в графа „Бележки“ е вписано направеното припознаване от В. Н. В. и промяна на имената на детето (от Н. П. В. на Н. В. В.).

В съдебно заседание е изслушана Ц. А., изготвила социален доклад от 21.01.2022 г. Същата поддържа и повтаря изложената информация в изготвения пред съда и пред органа социален доклад. Съдът дава вяра на изнесената информация от социалния работник, доколкото същата е идентична със социалния доклад от 14.12.2021 г.

В съдебно заседание е разпитана свидетелката М. И., работеща като социален работник в С. „Майчин дом“. От показанията ѝ става ясно, че жалбоподателката изразила желание да остави детето за около една година, като през това време да го отглежда. Споделила с нея, че няма финансовите възможности и битовите условия за отглеждане на детето, но впоследствие се свързала с нея и обяснила, че иска да отглежда детето. Свидетелката посочва, че жалбоподателката напуснала болничното заведение без бебето. Дава се вяра на показанията на свидетелката, тъй като лично е разговаряла с жалбоподателката, а и намират опора в подадения сигнал от свидетелката.

Горното налага извод, че жалбоподателката е напуснала болничното заведение на 25.10.2021 г. без новороденото бебе, като впоследствие е правила безуспешни опити да посети сина си. Установява се още, че жалбоподателката е имала желание да остави детето за отглеждане на трето лице за срок от около една година, което се е дължало на нейните съмнения за финансовите ѝ възможности за отглеждане на дете.

В съдебно заседание е разпитана свидетелката В. С., при която е настанено детето. От нейните показания става ясно, че същото е настанено в нейното семейство от момента на изписването му от болницата и към настоящия момент се намира в отлично здравословно състояние.

В последното съдебно заседание е приет социален доклад за жилищните условия, при които живеят двамата родители. От същия става ясно, че обитават жилище, което представлява таванско помещение с площ 24 кв. м., състоящо се от една стая и санитарно помещение - баня с тоалетна. Същото е снабдено с ел. енергия и вода. Посочва, че отоплението се осъществява ел. печка и е налична топла вода. Налична е подова настилка, стените са с латекс и има необходима дневна светлина от прозореца. Жилището е обзаведено с разтегателен диван, маса, столове, детско легло (не е сглобено), ел. готварска печка, хладилник, пералня и телевизор.

От доклада става ясно за осъществена среща между детето и родителите, която се е състояла на 27.01.2022 г. На 28.01.2022 г. майката е подала молба за реинтеграция на детето.

Двамата родители са изслушани в съдебно заседание и изразяват категорично желание да отглеждат детето. Споделят, че има подкрепата на роднините по бащина линия. Жалбоподателката допълва, че заради емоционално си състояние след раждането е изразила желание за отглеждане на детето от някой друг. Пояснява, че от самото начало бащата е имал желание да се грижи за детето и не е бил информиран за първоначалните разговори със социалните работници.

Установява се още, че е образувано гр. д. № 6/2022 г. по описа на РС – Брезник, което е по направено искане по реда на чл. 28 ЗЗакрД за настаняване на малолетния в приемното семейство.

При така установените факти, Административен съд София-град достига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Същата е подадена от лице, имащо правен интерес, тъй като жалбоподателката е родител на детето. Подадена е в срока по чл. 27а. ал. 1 ЗЗакрД, тъй като актът е съобщен на 16.12.2021 г., а жалбата е депозирана на 30.12.2021 г.

Разгледаната по същество, жалбата е основателна.

Според чл. 146, вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган - директор на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л., [населено място], тъй като това е в неговите правомощия съгласно разпоредбата на чл.27, ал.1 ЗЗакрД.

Спазена е установената от закона форма. Оспорената заповед е в писмена форма и отговаря на изискуемото законово съдържание, включително с отбелязване на правното и фактическо основание за издаването ѝ.

По делото липсват данни за допуснати в хода на административното производство съществени процесуални нарушения - такива, които съществено са ограничили правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати органът по назначаването би постановил акт в противен смисъл. Единствено следва да се отбележи, че не са събрани доказателства по отношение на В. Н. В. (баща на детето), тъй като същият не е вписан като родител в акта за раждане на детето поради неприключване на производството по чл. 66 СК.

Административният акт съответства на материалния закон, но само към момента на неговото издаване – 15.12.2021 г. Предприемането на мерките за временно или постоянно настаняване на детето за отглеждане извън семейната среда се обуславя от едни и същи обстоятелства, регламентирани в разпоредбата на чл. 25, ал. 1 от ЗЗакрД. При издаване на заповед за временно настаняване е необходимо от страна на компетентния административен орган да е направена преценка за наличие на някое от обстоятелствата, посочени в тази норма. В послужилите като правни основания за издаване на процесната заповед разпоредби на чл. 25, ал. 1, т. 2 и т. 3 от Закона за закрила на детето са уредени две от хипотезите, при които е предвидена възможността за настаняване на детето извън семейството му - когато родителите без основателна причина трайно не полагат грижи за него и когато те се намират в трайна невъзможност да го отглеждат. Съобразно чл. 25, ал. 2 от ЗЗакрД необходимостта от спешно извеждане изключва изчерпването на всички възможности за закрила в

семейството.

По делото се установи, че на 25.10.2021 г. майката е преустановила полагането на грижи за новороденото дете, доколкото го е оставило в болничното заведение на грижите на медицинския персонал. Същата е изразила желание да се остави детето за отглеждане от друго лице. В тази връзка е налице трайно неполагане на грижи за детето от страна на майката по смисъла на чл. 25 ал. т. 2 ЗЗакрД. Не са установени близки роднини на майката, които да са съгласни полагат грижи за детето. Липсвало е възможност за преценка (с цялата условност за такъв формален подход) дали биологичният баща В. Н. В. може да полага грижи, тъй като не е вписан като родител в акта за раждане на детето поради неприключване на производството по чл. 66 СК. Ето защо към момента на издаване на акта са налице условията за временно настаняване на детето в приемно семейство.

Според чл. 142, ал. 2 АПК установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания. Тази норма задължава съда да вземе предвид фактите настъпили след издаване на административния акт, стига те да имат значение за неговата законосъобразност.

В хода на съдебното производство се установи, че е приключило производството за припознаване на детето, регламентирано в чл. 64 – 66 СК. Това е наложило вписването на В. Н. В. като баща в акта за раждане на малолетния Н. В. В.. Този факт е от съществено значение за делото и за преценката на условията за настаняване на детето извън семейството.

Законът за закрила на детето отдава приоритет детето да бъде отгледано в неговата семейна среда, като в изключителни случаи то може да бъде настанено извън семейството, ако важни причини налагат това и такива причини законът изрично е уредил в хипотезата на чл. 25 от същия закон. Семейството по правило осигурява най-добрата среда за отглеждане и възпитание на детето, затова външната интервенция, осъществявана от органите за закрила, следва да е насочена към оказване на подкрепа на семействата и за приобщаването им към общността, а не за извеждане на детето от семейната среда. Извеждането на детето от семейството следва да се използва само като крайна мярка.

Категорично недопустимо е да се извежда дете от семейството, когато е възможно детето да се отглежда в семейна среда от другия родител, който изразява категорично желание да полага грижи за детето. В настоящия случай детето има баща, изразяващ желание да отглежда и да се грижи за сина си. В същото време се установи, че бащата има необходимите жилищни условия (обзаведено таванско помещение, с достъп до ел. услуги и ВиК, топла вода и др.). Не може да се подмине и обстоятелството, че бащата живее с майката, която е преосмислила поведението си и е възможно да се включва в грижите за детето. Липсват и данни за трайна невъзможност за отглеждането на детето от бащата.

Не следва да се изчаква извършването на преценка за родителския капацитет на бащата. Дали този родител разполага или не с родителски капацитет, както и какви са, са въпроси, които не са предмет на настоящото производство и нямат отношение към законосъобразността, респ. незаконосъобразността на процесната заповед. Обратното становище би означавало презумпция за липса на родителски качества и на това основание да се изведе детето от семейството, което е недопустимо от закона.

Горното води до извод, че е налице възможност за отглеждане на детето в семейна среда от другия родител (бащата). Тези факти са настъпили след издаването на акта и

следва на основание чл. 142, ал. 2 АПК да се вземат предвид от съда. В този смисъл не са налице основанията за временно настаняването на малолетния извън семейството, респ. в приемно семейство, поради което оспорваната заповед е незаконосъобразна и следва да се отмени.

По разноските:

С оглед изхода на делото и разпоредбата на чл. 143, ал. 1 АПК жалбоподателката има право да ѝ се заплатят разноските за държавна такса, които са в размер на 10 лева. Не се представят доказателства за заплащане на адвокатски хонорар или за оказване на безплатна правна помощ, поради което такива не следва да се присъждат.

По изложените съображения и на основание и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ АПК, Административен съд София – град, 37 - ми състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на П. В. П. Заповед № ЗД/Д-С-ЛЦ-053 от 15.12.2021 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л., [населено място], с която малолетният Н. В. В. (с предишно име Н. П. В.), ЕГН [ЕГН], е настанен временно в професионалното приемно семейство на В. С. и Й. С., живущи в [населено място].

ОСЪЖДА Агенция социално подпомагане да заплати на П. В. П., ЕГН [ЕГН] сумата от 10 лева, представляваща платена държавна такса.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: